

Responsumsag 5.1-3367 af 26. februar 2004

Et advokatfirma stillede nogle spørgsmål i forbindelse med en anmeldelse på en erhvervs- og produktansvarsforsikring i en arbejdsskadesag.

Sagen drejede sig om, at der den 26. oktober 2001 skete en arbejdsskade på en virksomhed. Virksomheden anmeldte arbejdsskaden til forsikringsselskab A. Virksomheden havde tegnet erhvervs- og produktansvarsforsikring hos forsikringsselskab A og antog også, at arbejdsskadeforsikringen var tegnet her, hvilket imidlertid var en misforståelse. Forsikringsselskab A's arbejdsskadeafdeling fandt ud af, at arbejdsskadeforsikringen var tegnet hos forsikringsselskab B og sendte sagen videre dertil.

Den 25. oktober 2002 blev der rettet et krav mod virksomheden, som i maj 2003 anmeldte kravet til forsikringsselskab A med henblik på dækning på erhvervs- og produktansvarsforsikringen. Denne forsikring var imidlertid overtaget af forsikringsselskab C den 1. oktober 2002. Da erhvervs- og produktansvarsforsikringen i forsikringsselskab A var tegnet på claims-made-betingelser, afviste forsikringsselskab A at dække kravet, da det først var blevet anmeldt i maj 2003 og derfor var for sent anmeldt. Krav, der anmeldes 3 måneder efter forsikringens ophør, dækkes ikke. Virksomheden anmeldte herefter kravet til forsikringsselskab C, som imidlertid afviste det med henvisning til, at de fandt, at de i forbindelse med tegningen af erhvervs- og produktansvarsforsikringen burde være blevet oplyst om, at der kunne være en formodning om, at et erstatningskrav kunne blive rejst.

Advokaten anmodede på baggrund heraf Responsumudvalget om at vurdere nedenstående.

Advokaten anførte, at forsikringsselskab A ved modtagelsen af anmeldelsen af arbejdsskaden, som de undersøgte og fandt ud af var tegnet hos forsikringsselskab B, ikke ville kunne undgå at notere sig, at anmelderen havde tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring hos dem. Således blev det anført, at såfremt der senere måtte blive anmeldt et supplerende krav, kunne det være dækket af denne forsikring. Advokaten anførte på baggrund heraf, at forsikringsselskab A allerede på anmeldelsestidspunktet for arbejdsskaden havde været vidende om, at der var sket en arbejdsskade, som var anmeldt, samt at arbejdsgiveren havde tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring hos dem. Advokaten anførte derfor, at det ikke kunne anses for god forsikringsetik ikke at tillægge dette betydning i relation til virksomhedens forsikringsdækning i forbindelse med det senere anmeldte krav på erhvervs- og produktansvarsforsikringen. Advokaten anmodede således Responsumudvalget om en udtalelse herom.

Endvidere anmodede advokaten Responsumudvalget om at vurdere, om forsikringsselskab A havde en vejledningspligt i relation til en eventuel anmeldelse af skaden på erhvervs- og produktansvarsforsikringen, når selskabet positivt vidste, at der var indtruffet og anmeldt en arbejdsskade.

Advokaten henviste i sit oplæg til princippet i den praksis, som det i Skafor-meddelelse 4/88 var henstillet til medlemmerne at etablere, hvorefter anmeldelse af en arbejdsskade til arbejdsskadeforsikringen blev betragtet som en anmeldelse til erhvervsansvarsforsikringen, såfremt de to forsikringer var tegnet i samme selskab eller selskabsgruppe.

F&P udtalte:

F&P finder ikke, at en anmeldelse til en arbejdsskadeforsikring, der fremsendes til et andet selskab end det den pågældende arbejdsskadeforsikring er tegnet i, kan betragtes som en anmeldelse i forhold til en erhvervs- og produktansvarsforsikring tegnet i førstnævnte selskab.

F&P finder endvidere ikke, at der er holdepunkter for at antage, at princippet i Skafors meddelelse 4/88 kan anvendes i en situation, som den foreliggende.

Endelig kan F&P oplyse, at det i praksis ikke antages, at der består en vejledningspligt i en situation som den i sagen aktuelle.